

De WereldKrant

Stichting WereldAsielen helpt zwerfdieren ter plaatse

Zomer 2019 nr. 59

ZOMAAAR EEN DAG IN HUAYANG...

“The Huayang dogs rescue center” in Thailand is in 2002 opgericht door Warin Taphaonthong, die op haar geheel eigen wijze de vele zwerfdieren in Thailand opvangt. Zij probeert de zwerfdieren zoveel mogelijk in hun eigen natuurlijke omgeving en vrijheid op te vangen en niet opgesloten in kennels.

Alles wat Warin voor de zwerfdieren doet, betaalt zij zoveel mogelijk zelf. Om dit vol te kunnen houden, verkocht zij praktisch al haar bezittingen en nam als laatste redmiddel zelfs een hypotheek op haar huis en stuk grond. Tegen de verdrukking in en zelfs naar het leven gestaan door haar eigen familie bleef en blijft ze zich dag en nacht inzet-

ten voor de zwerfdieren in haar opvang, aan zee en bij de tempels.

Hieronder kunt u het verslag lezen van Ton Popelier, een Nederlander die al jaren in Thailand woont en het geweldige werk van Warin volgt.

Een ‘doorsnee’ dag uit het leven van Warin...
De klok slaat 03.30 uur en een van de medewerkers van Warin is al bezig met de voorbereidingen voor het koken van de maaltijd van de honden.

Helaas is er geen keuken ter beschikking...

Reusachtige kookpotten op ouderwets houtvuur waarin 70 kg rijst in het holst van een tropennacht wordt gekookt. Het roergerei lijkt wel op roeispansen en vele liters water verdwijnen in de grote pan. Een paar honden kijken mee van een afstand, en lijken goed te snappen wat hier gebeurt: een onophoudelijk ritueel dat elke nacht weer herhaald wordt om de voormalige zwerf- en tempelhonden 7 dagen per week en 365 dagen per jaar te voeden.

Tegen het einde van de nacht rond 7 uur ‘s ochtends lijkt het meeste werk er op te zitten en kan worden begonnen met het drogen van de gekookte rijst.

ZOMAAR EEN DAG IN HUAYANG... VERVOLG

Als de rijst uiteindelijk droog is wordt er nog visafval aan toegevoegd om de dieren ook van eiwitten te kunnen voorzien.

Inmiddels wordt aan het 'gehuil' van zo'n 250 honden duidelijk dat het etenstijd is.

Warin heeft zich rond 5.00 uur in de ochtend al laten zien en is druk bezig alles te regelen; zij is duidelijk de generaal van dit kleine, maar sterke leger bestaande uit vijf 'soldaten' die de dagelijkse verzorging van dit opvangcentrum op zich nemen alsmede van de honden bij de naburige tempels en bij het strand.

Nadat de honden in het opvangcentrum zijn gevoerd, gaan de overige emmers met rijst in een soort brommer met zijspan dat dient als vervoer naar de tempel en het aanliggende strand waar de vele zwervdieren al op Warin wachten.

Het beeld van Warin met deze brommer is niet meer weg te denken uit het normale dagelijks leven in Huayang.

Warin lijkt deze zware taak iedere dag weer met plezier en humor op te pakken, want zoals ze zegt: 'Iemand moet toch voor deze honden zorgen? Nou, dat ben ik dus!'

Aangekomen bij het bos naast de tempel, komen de zwervhonden in grote getalen aangelopen en verdringen zich om de rijst die in aluminium bakken op de grond wordt gezet. Warin lijkt ze allemaal te kennen en heeft ze een naam gegeven die meestal aan hun uiterlijk gerelateerd is.

Na deze ronde rijdt Warin terug om een nieuwe voorraad rijst op te halen en gaat richting strand, waar zich ook al een groep zwervers heeft gevormd. Deze zwervers van het strand zien er vervaarlijk uit. Warin legt uit dat deze honden niet geaaid kunnen worden als gevolg van slechte

ervaringen met mensen tijdens hun zwerversbestaan.

Hierna trekken de medewerkers en Warin zich weer terug in het opvangcentrum waar nog vele taken op hen wachten zoals het reinigen van de kookspullen en hondenbakken, schoonmaken van het terrein van de kennel, wassen van de honden, verzorgen van gewonde en zieke honden en de inkopen van het voer voor de komende week.

De dag sluit af om 18.00 uur met het ophalen van een verlamde hond die met de hand moet worden gevoerd waarna hij wordt meegenomen naar Warin's huis om daar veilig te kunnen slapen.

De vuurrode Aziatische zon begint te zakken terwijl de hitte nog steeds zinderend aanwezig is en de muskieten langzaam de aanval beginnen in te zetten op alles wat beweegt en ademt.

Volgens het Boeddhisme keert men na de dood weer terug op aarde. Stel dat u terugkeert als zwervhond in de omgeving van Huayang. Zou u willen dat Warin u vindt?

Helpt u haar aub. Dit kan op meerdere manieren: met een donatie en/of met een vaste bijdrage via teaming.nl van 1 euro per maand. Kies dan voor WereldAsielen.

Namens Warin, haar 'soldaten' en de talloze dieren die door hen worden geholpen: heel hartelijk dank!

Wilt u helpen?
Vermeld dan svp Project 76,
bij uw donatie.

Onze projecten hebben zo veel behoeften dat telkens in goed overleg besloten moet worden waar en waarvoor onze financiële steun wordt gebruikt. Maar soms beslissen onze donateurs zelf waar zij hun donatie aan willen besteden. Wij noemen dat doeldonaties. Het geld gaat dan precies naar dat doel.

Mevrouw Helena Beels wordt dit jaar 91. Haar hele werkzame leven hield zij zich bezig met hulp aan zwerfdieren. Zij heeft zelfs een eigen dierenstichting gehad. Jarenlang hebben duizenden dieren en veel vrijwilligers geprofiteerd van haar vrijgevigheid. En aantal jaren geleden is haar stichting vanwege de hoge leeftijd van deze oprichtster opgeheven, maar mevrouw Beels is sindsdien niet gestopt met haar activiteiten. Integendeel, tot onze verbazing, waardering en dankbaarheid werkt ze net zo hard zoals altijd. Binnen onze stichting heeft ze eigen projecten die ze zelf bedenkt, begeleidt en bewaakt.

Mevrouw Beels vindt bijvoorbeeld dat de aandacht soms ook naar de vrijwilligers moet gaan die de arme dieren verzorgen. Deze mensen leven en werken vaak onder erbarmelijke omstandigheden, omdat al hun kracht, tijd en bescheiden middelen naar de

dieren gaan. En dit terwijl als ze het wat makkelijker zouden hebben, dat ook in het voordeel van de dieren zou werken, is haar mening.

Om die reden heeft mevrouw Beels (voor WereldAsiëlen inmiddels 'gewoon' Helena) als een van haar projecten het Poolse Vendi (project 13) gekozen. Het was een schot in de roos, omdat onze contactpersoon Ania nog nooit de gelegenheid heeft gehad om iets aan de woonomstandigheden van haar en haar man te kunnen doen. En deze waren erger dan men zich kan voorstellen...

Dankzij Helena zijn de oude, verrotte ramen vervangen. Nu kan de zon eindelijk naar binnen schijnen door het nieuwe glas in de gloednieuwe goed geïsoleerde raamkozijnen! Ook de oude badkamer wordt momenteel vernieuwd, een ruimte waarvan vroeger met moeite gebruik kon worden gemaakt, aangezien alles wat kapot kon gaan, kapot was. Niet echt handig wanneer je tientallen oudere honden moet verzorgen en ook moet wassen!

Daarnaast is een oude en milieuonvriendelijke beerput vervuld voor een nieuwe, duurzame (en in gebruik goedkopere) beerput. Alles dankzij Helena Beels! Ania kon haar geluk niet op. Ze kon niet geloven dat ze, na al die jaren dat ze zich voor de dieren

heeft opgeofferd, nu zelf werd geprezen met dit prachtige geschenk...

Maar mevrouw Beels staat niet alleen bij dit project stil. Zij steunt ook een andere projecten, onder andere het asiel in Krotoszyn, ook in Polen. Iedere dag staat Helena vroeg in de ochtend al klaar om haar werk voort te zetten. Dag in dag uit met de nodige pauzes gezien haar leeftijd. Maar zij gaat onvermoeibaar door. Zij heeft het hart op de goede plaats, wellicht geeft het prachtige, dankbare werk haar deze wonderbaarlijke kracht?

Begin augustus gaat een vrijwilligster van WereldAsiëlen persoonlijk op bezoek bij beide Poolse projecten, u kunt op een fotoreportage rekenen nadien.

Voor nu rest WereldAsiëlen slechts een ding: Lieve Helena, hartelijk dank!

ONMISBARE SCHAKEL IN GAMPAHA, SRI LANKA'

Sinds 2012 steunt WereldAsiëlen het werk van Indira Sahadevan. Toen zij na een aantal jaren gewoond en gewerkt te hebben in Engeland, terugkeerde naar haar vaderland Sri Lanka, viel haar direct het grote dierenleed van de zwerfdieren aldaar op. In Engeland had ze al 7 katten en 4 honden en deed ze vrijwilligers-

werk; in haar vaderland kon ze haar ogen niet sluiten voor wat ze daar zag.

Ruim 80% van de dieren op straat in Sri Lanka heeft geen eigenaar. De dieren scharrelen hier en daar wel wat voedselresten bij elkaar, maar niemand voelt zich geroepen om een dier, als het nodig is, naar een dieren-

arts te brengen. Laat staan dat ze er aan denken om het dier te steriliseren. Indira trok zich het lot van deze dieren aan en besloot om bij haar huis een klein asieltje te bouwen en daar in eerste instantie alleen enkele zwervkatten op te vangen. Voor met name zwervkatten wordt volgens haar zeggen namelijk niets gedaan. Al snel werden echter ook de eerste pups binnengebracht en tot op de dag van vandaag weet men van heinde en ver deze dierenvriendin te vinden en worden haar dagelijks zowel zwervkatten als -honden aangeboden die haar hulp hard nodig hebben.

Maar dat is nog niet alles; naast haar werkzaamheden in haar eigen asiel is Indira de contactpersoon voor andere projecten in Sri Lanka. Zij coördineert o.a. de voedselbevoorrading, onderhoudt het contact met de dierenartsen, ze organiseert sterilisatieprojecten en daarnaast probeert ze ook nog de inmiddels genezen en gesteriliseerde dieren te herplaatsen. Een onmisbare schakel dus.

Inmiddels heeft Indira al haar bezittingen verkocht en zijn er grote financiële problemen. Behalve Wereld-Asielen wordt ze niet gesteund door andere organisaties.

Dag en nacht wordt ze gebeld wanneer ergens in de straten, vaak bij scholen, ziekenhuizen en tempels dieren worden gedumpt. Indira haalt ze op, gaat er mee naar de dierenarts, waar ze behandeld en gesteriliseerd worden en probeert een plekje voor ze te vinden. Dit alles goed voor een meer dan volledige dagtaak.

In het hoofdartikel op de voorpagina is al uitgebreid geschreven over een gewone dag uit het leven van iemand die haar leven heeft gegeven voor zwervhonden in Thailand. Het verhaal van Indira is niet veel anders: vroeg op, eten koken, naar de opvang brengen, schoonmaken met wat part-time personeel en continu reageren op telefoontjes van mensen die haar nodig hebben, omdat zich in de omgeving weer iets heeft voorgedaan.

Indira is een hoogopgeleide vrouw uit een goede familie die gekozen heeft voor een zwaar leven dat haar niets anders brengt dan zorg, zorg en nog eens zorg. Een sociaal leven heeft ze niet meer, geld evenmin. Het enige dat groeit is het aantal dieren waarvoor haar hulp wordt ingeroepen.

U zal niet verbaasd zijn dat we ook nu uw hulp weer inroepen. We doen dit vanuit de volle overtuiging dat In-

Wilt u helpen?
Vermeld dan svp Project 04,
bij uw donatie

dira dit als geen ander verdient. Het leven dat zij leidt zullen weinig mensen ambiëren.

Wilt u ook deze keer weer uw hart laten spreken?

Namens Indira en haar projectmedewerker van WereldAsielen: heel, heel veel dank.

SPANNENDE TIJDEN IN REDONDELA

Het is alweer een tijd geleden dat wij u informeerden over het project Refugio Noé in het Noordwesten van Spanje. Dit betekent echter niet dat er al die tijd niets is gebeurd in dit asiel in Redondela ... Integendeel zou ik durven zeggen, maar helaas niet in positieve zin.

In de afgelopen paar jaar hebben de vrijwilligers van project no. 15 al enkele keren noodgedwongen moeten verhuizen door onwillige amb-

tenaren, onbetrouwbare eigenaren van de grond waarop het onderkomen voor de dieren stond etc. Enfin, bekende Spaanse taferelen, maar daarom niet minder ondermijnend en demotiverend.

Eind 2016 werd de noodklok voor Refugio Noé geluid door de vrijwilligers van Proyecto Gato in Vigo, een ander project van WereldAsielen. Uit solidariteit klommen de meiden van het kattenasiel 'in de pen' in de hoop dat onze stichting mogelijk ook

iets voor de vrouwen achter Refugio Noé zou kunnen betekenen.

Al snel kwam het contact op gang tussen onze projectmedewerker en Carmen, de drijvende kracht achter

Lees verder op pagina 5

SPANNENDE TIJDEN IN REDONDELA VERVOLG

dit kleinschalige project. De nood was hoog en de dieren verbleven onder zeer schamele omstandigheden. Voorts bleek het budget voor voer op en was er ook geen geld meer voor de dierenarts.. Al maanden betaalden Carmen en een aantal andere vrijwilligers alles uit eigen portemonnee...

Gelukkig stond in de week na dit eerste contact een groot voertransport gepland en in overleg met het kattenasiel in Vigo werd besloten om deze donatie te verdelen over beide asielen. Vrijwilligers Carmen, Verónica, Miriam en Susi konden hun blijdschap niet op. Vlak voor Kerst kwam de vrachtwagen in Spanje aan en was de ergste nood weer even gelenigd. Vol nieuwe energie ging men het nieuwe jaar in.

Deze energie hadden ze hard nodig, want enkele maanden later was opnieuw sprake van een onvrijwillige verhuizing. Wederom werd koortsachtig naar een nieuwe, veilige haven voor alle dieren gezocht. Gelukkig vonden de dames twee onderkomens; op één locatie is plaats voor ongeveer 20 honden en voor ruim 30 poezen werd een oud huurhuisje gevonden in de kleine gemeente Chapela. De dieren voor wie geen plek was in de nieuwe behuizing werden ondergebracht in gastgezinnen en bij de vrijwilligers thuis. Toen alle dieren weer veilig waren, konden Carmen en haar team even opgelucht ademhalen.

Helaas niet voor lang, want enkele maanden geleden ontvingen zij totaal onverwachts een gerechtelijk schrijven. De burens van het huisje waar de katten verblijven, bleken nl. achter hun rug om een klacht bij de gemeente te hebben ingediend. Na alle angst en kopzorgen nu dit weer... De rechtszaak loopt nog, maar op voorwaarde dat een aantal noodza-

kelijke aanpassingen aan het huisje wordt gedaan, is er goede hoop dat de poezen niet weer hoeven te verkassen. Teneinde te voorkomen dat er katten ontglippen, dienen de ramen te worden gerepareerd en moet er een grote, solide kattenren worden gerealiseerd op het terras van de bovenste verdieping. Voor het doen van deze aanpassingen is een aardig bedrag nodig; dit geld is er helaas niet. Wilt u de poezen en hun verzorgers met een donatie alstublieft de helpende hand bieden?

Namens Carmen, Miriam, Verónica en Susi bij voorbaat hartelijk dank!!

Wilt u helpen? Dat kan!
Vermeld svp bij uw donatie
Project 15.

POLITIEACTIES, OVERSTROMINGEN, TIKKEN... DE GRIEKSE SUPERHELDIN KAN HET ALLEMAAL AAN

Het is alweer een tijdje geleden dat we over project 10 in Griekenland schreven. Toch gebeurt er van alles bij Maria Sarika in Thiva, de vrijwilligster die inmiddels 68 jaar oud is en onvermoeibaar de tientallen zwerfdieren om haar heen helpt. Ze voedt ze, verleent medische zorg en laat ze steriliseren. Ook wonen er momenteel vijf honden en twaalf katten (inclusief kleintjes) bij haar in huis.

Het dagelijkse verzorgen van 17 dieren lijkt al onbegonnen werk, maar dit is maar een fractie van wat Maria Sarika doet. We hebben bijvoorbeeld

al op Facebook het verhaal gedeeld van Scarlet, een klein teefje dat op een snikhete dag op een dak was achtergelaten zonder schaduw, water of voedsel. Eigenaren van Scarlet wilden op deze manier 'verlost' zijn van hun dier... Maria Sarika belde de politie en na een gezamenlijke actie is Scarlet bij Maria terechtgekomen. Nu is het hondje veilig en blij.

Het verhaal van Scarlet ontlokte een herinnering aan een projectmedewerker van WereldAsielen die het volgende over Maria Sarika wist te vertellen: Jaren geleden trachtte zij te voorkomen dat een hond voor haar

ogen werd doodgereden en gooide ze zich voor de auto, teneinde dit te voorkomen. Dit lukte, maar met alle gevolgen van dien... het kostte veel tijd om te herstellen van ernstig rugletsel, maar stoppen met de opvang van zwerfdieren is voor deze fantastische vrouw geen optie en dus ging en gaat ze al jaren door met dit zware en soms uitzichtloze werk.

Een jaar geleden werd het Griekse Mandra, ongeveer 50 kilometer bij Thiva vandaan, door grote overstromingen getroffen. Er kwamen toen meer dan 21 mensen om, daarnaast

werden ruim 2500 huizen en winkels compleet verwoest. Onder deze omstandigheden hadden autoriteiten weinig oog voor dieren. Maria Sarika heeft toen diverse honden gered: die wonen nu in het bos vlakbij Thiva en krijgen voedsel. Deze zogenaamde boshonden zijn geen onbekend verschijnsel in Griekenland. Maria Sarika neemt niet alle dieren in huis, dit zou onmogelijk en bovendien ongewenst zijn. Sommige honden hebben namelijk hun hele leven in de natuur doorgebracht. Het zou voor hen erg wennen zijn om bij mensen te verblijven. Sommige dieren zijn bovendien heel schuw, zoals Litsa. Dit teefje is bang voor mensen, maar wacht wel op Maria, veilig verstopt onder een auto. Maria zorgt dat boshonden bij haar in de buurt gecastreerd en gevaccineerd worden (dit zijn ze bijna allemaal, voegt ze toe), en dat ze geen honger hoeven te lijden. In de zomer moet Maria ook nog eens veel hulpmiddelen tegen teken gebruiken.

Bijgaand de foto's van de dieren genoemd in dit artikel.

Dat Maria Sarika in haar eentje geweldig werk verzet lijdt geen

TRiest Nieuws UIT EGYPTe

Enige tijd geleden bereikte ons het trieste bericht dat op 7 maart jl op 66-jarige leeftijd Ahmed el Sherbiny, de drijvende kracht achter Egyptian Society of Animal Friends (ESAF) (project 85) is overleden. Hij was altijd een betrouwbaar aanspreekpunt voor Wereld-Asielen.

Ahmed is baanbrekend geweest op het gebied van dierenwelzijn in Egypte. Hij implementeerde

twijfel. Dat ze de hulp van Wereld-Asielen hard kan gebruiken ook niet. Mocht u haar willen helpen, dan hiervoor namens Maria en haar zwerfdieren, hartelijk dank!

Wilt u helpen? Dat kan!
Vermeld svp bij uw donatie
Project 10.

sterilisatieprogramma's voor zwerfdieren, zette reddingsacties op voor circusdieren en zorgde ervoor dat lokale dierenartsen werden opgeleid.

In een land als Egypte was hij een grootse pionier op het gebied van dierenrechten en zijn beroep als advocaat kwam hem hierbij goed van pas. Hij liet geen gelegenheid onbenut om misstanden aan de kaak te stellen en ging geen discussie uit de weg als het ging om dierenleed.

Zijn vrouw Jackie zal er alles aan doen om samen met betrokken vrijwilligers het levenswerk van haar man voort te zetten.

Ons doel

WereldAsielen streeft ernaar om de leefomstandigheden van zwerfdieren te verbeteren door structureel fondsen te werven voor (acute) medische hulp en voedsel t.b.v. kleinere tot middelgrote asielen of hulpprojecten. Vaak vindt dit plaats in een omgeving die wordt geteisterd door armoede, oorlog of natuurgeweld. Het ondersteunen en stimuleren van sterilisatieprojecten zien wij als een primaire doelstelling, waarmee het duurzame en structurele karakter van ons handelen wordt benadrukt.

Wilt u meer weten?

06 - 12 50 52 49 of
info@wereldasielen.nl

Verzoek aan onze donateurs

Wilt u zo vriendelijk zijn om bij een betaling het 16-cijferige betalingskenmerk te vermelden? Dit maakt het verwerken van uw betaling een stuk eenvoudiger. Hartelijk dank voor uw medewerking.

Stichting WereldAsielen
Postbus 8040
1180 LA Amstelveen
T 06 - 12 50 52 49
E info@wereldasielen.nl

IBAN NL20 TRIO 0198 3427 56
BIC TRIONL2U
KvK 30199950
ANBI 8139.21.600

www.wereldasielen.nl